

nuværende tidspunkt. Det vil jeg gøre, og så vil jeg sikre, at der bliver en bredere debat om disse ting.

Jeg har jo også læst aviser. Nogle siger, at det her er en dræbersalmonella, jeg tror, at det var fru Mariann Fischer Boel, der brugte dette udtryk. Andre eksperter har jeg hørt udtale, at den her såmænd ikke er så forfærdelig meget anderledes end andre salmonellatyper. Det er nogle af de ting, som jeg godt i fred og ro vil have lejlighed til at sætte mig ordentligt ind i, før jeg giver nogle bud, ikke for at trække det i langdrag, men det synes jeg egentlig sagen fortjener.

Formanden:

I denne her omgang er der kun én omgang for medspørgere. Er der andre medspørgere end hr. Bent Hindrup Andersen? (Ophold). Det er der ikke, så må jeg konstatere, at spørgsmålet er sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 1478

5) Til udenrigsministeren (13/2 98) af:

Villy Søvndal (SF):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at den danske indstilling til menneskerettighedssituationen i Kina er blevet underordnet handelspolitiske interesser, sådan som det fremgår af dagbladet Politikens fremstilling den 12. februar 1998, og bekræfte, at udenrigsministeren »ikke er i stand til at vurdere, om menneskerettighedssituationen i Kina har forbedret sig?«

Villy Søvndal (SF):

Spørgsmålet drejer sig jo om menneskerettighedssituationen i Kina. Man kan vist uden at fornærme nogen sige, at Danmark har foretaget lidt af et herresving i sin vurdering af menneskerettighedssituationen i Kina. Fra at Danmark har været førende i FN i forhold til at kritisere menneskerettighedssituationen og tage skridt i forhold til at samle flertal og resolutioner, fremgår det, at den danske position mere og mere er blevet at skifte fod i forhold til kritikken af Kina, at neddæmpe denne og føre den langt mindre tydeligt frem.

Dagbladet Politiken havde torsdag den 12. februar en interessant gengivelse, hvoraf det fremgår, at det i virkeligheden er udtryk for en byttehandel: at Danmark neddroser sin kritik af menneskerettighedssituationen i Kina, mod at Kina til gengæld lover ikke at lave handels-sanktioner mod Danmark. Kan det begivenhedsforløb bekræftes?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Svaret er nej.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal takke for det korte svar og også for det forholdsvis klare svar.

Jeg vil så spørge videre: Kan udenrigsministeren bekræfte, at Sir Leon Brittan, kommissæren, har været på besøg i Beijing i oktober, og at man på det møde bl.a. som en mulighed for at åbne op for Kinas adgang til WTO, som er et fremmeligt Kinaønske, har diskuteret, at forudsætningen for, at EU vil støttet det kinesiske standpunkt, var, at der til gengæld opnåedes en eller anden fred mellem Danmark og Kina, og at Danmark skulle yde det bidrag, at man skulle nedtone kritikken.

Når jeg spørger igen, er det bl.a., fordi det i denne artikel bekræftes både fra EU-systemet og ligeledes af folk fra Udenrigsministeriet. Der er ganske vist ikke anført navne i artiklen, men Politikens bemærkning er, at det er bekræftet af kilder i Udenrigsministeriet. Men jeg ser, at udenrigsministeren slet ikke er i stand til overhovedet at genkende dette begivenhedsforløb.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg kan sagtens genkende, at Danmark arbejder for, at Kina bliver medlem af WTO. Det vil betyde, at Kina skal spille efter de samme regler i handelspolitikken som vi andre. Det er en fordel for Kina, og det er en fordel for den internationale handel.

Jeg kan også bekræfte, at Sir Leon Brittan på EU's vegne har sagt til de kinesiske myndigheder, at EU altså har en fælles handelspolitik, og at Kina ikke kan indføre handelsrestriktioner over for et enkelt land. Gør Kina det, må man regne med, at det er handelsrestriktioner over for EU som helhed.

Der er altså i handelspolitikken en solidaritet mellem EU's medlemmer, og det kan jeg også bekræfte, men jeg kan helt afkræfte, at Sir Leon Brittan eller nogen anden EU-kommissær har forhandlet på Danmarks vegne eller har kunnet